

F. t. L. om Stempelafgift.

i Kautionsforholdene, i Renteydelsen, i Betalingstiden eller i Laanevilkaarene, eller hvorved tidligere Pantsætning af rørligt Gods, der ikke er blevet tinglæst i rette Tid efter Forordning af 28. Juli 1841 § 1, rathaberes, kan udfærdiges uden Brug af Stempel, naar deres Indhold er af den Beskaffenhed, at det fra først af kunde have været indført i Dokumentet uden at medføre Forpligtelse til Brugen af højere Stempel. Ligeledes kan Bestemmelser, hvorved Laan i Kreditforeninger, Kreditkasser eller Hypotekforeninger overføres fra en Serie eller Afdeling til en anden, paategnes vedkommende Obligation uden Brug af Stempel.

Er Paategningens Indhold et saadant, at det ved at optages i Dokumentet vilde have forøget dettes Stempelpligt, forsynes Paategningen med Forskels-Stempel efter den i § 9, 2det Stykke, givne Regel. Er Dokumentet i Henhold til særlig Begunstigelse udfærdiget paa ustempelt Papir, kommer Regelen i § 9, 4de Stykke, til Anvendelse.

Afsnit II.

Almindelige Bestemmelser angaaende Stempelafgiftens Beregning.

§ 11.

Stempelafgiften for Dokumenter bestemmes enten ved deres Henførelse under en af de 3 nedennævnte Klasser, indenfor hvilke den fastsættes i Forhold til Genstandens Værdi, eller ved den særlig for visse Dokumenter foreskrevne faste eller stigende Takst.

Afgiften for de under de 3 almindelige Klasser henhørende Dokumenter beregnes: for 1ste Klasse med 1 pCt. (en Hundrededel) af Genstandens Værdi, for 2den Klasse med $\frac{1}{5}$ pCt. (en Femhundrededel) af Genstandens Værdi, for 3die Klasse med $\frac{1}{5}$ pro mille (en Femtusindedel) af Genstandens Værdi.

Naar der ved Udregningen fremkommer et Antal Øre, som ikke er deleligt med 10, afrundes Beløbet til det nærmest højere med 10 delelige Tal. Takstbeløbet kan i intet Tilfælde blive under 10 Ø.

Er den Ydelse, hvorefter et Dokument skal stemples, angivet i en udenlandsk Pengesort, beregnes det stempelpligtige Beløb efter et af Finansministeriet fastsat Omsætningsforhold.

§ 12.

Naar den Rettighed eller Forpligtelse, der stiftes ved et Dokument, angaar flere Alternativer, skal det af disse, der efter Lovens Regler medfører den højeste Stempelafgift, lægges til Grund for Afgiftsberegningen.

§ 13.

Naar de Ydelser, hvorefter et Dokuments Stempelpligt skal bestemmes, bestaar i Erlæggelse af Penge, eller der er angivet et Vederlag for dem i Penge, lægges de saaledes anførte Pengebeløb til Grund for Værdiberegningen, medmindre det oplyses, at de anførte Vederlagssummer ikke staar i noget passende Forhold til den sande Værdi af den modstaaende Ydelse, i hvilket Tilfælde Stempelt beregnes efter denne.